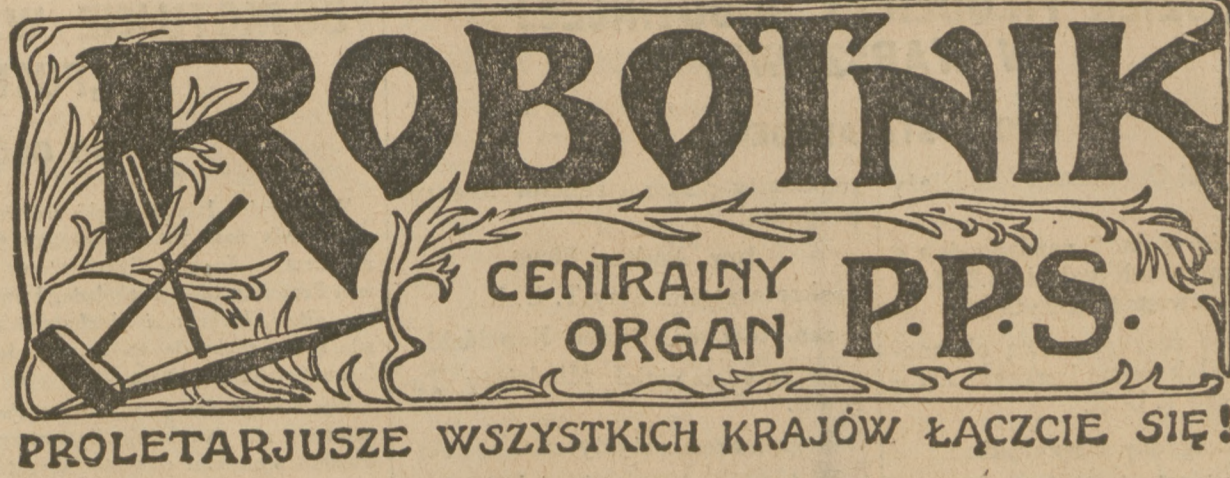

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, ul. Warecka № 7
Redakcja — tel. 176-70.
Dyrekcja — tel. 120-13.
Administracja — tel. 313-80.
Drukarnia — tel. 173-43.
Konto czekowe P. K. O. Nr. 175

**CENA NUMERU
20 GROSZY.**

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIANSKI**

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 do 2 po południu.
Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.
Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 11 do 1-jej
Opłata pocztowa uliszczona ry-
czałtem.

**Czy pamiętacie
O „DNIU MŁODZIEŻY ROBOTNICZEJ”?
Czy jesteście już gotowi?**

KROPKA NAD „i“

Ogłoszone przez nas we wczorajszym i w dzisiejszym „Robotniku” sprawozdanie z „narady konstytucyjnej” szeregu przywódców obozu „jedynkowego” odegra rolę bardzo dużą w dalszym układzie stosunków politycznych Polski. Zdajemy sobie doskonale sprawę, że na owej „konferencji” nie powzięto żadnych uchwał obowiązujących. Stwierdzamy to lojalnie — raz jeszcze. Ale i uchwały formalne miałyby również — narazie — znaczenie czysto teoretyczne. Istota rzeczy tkwi gdzieś indziej.

W dyskusji uczestniczyła znaczna większość tych ludzi, którzy uchodzą za kierowników politycznych, ideologów, myślicieli Bloku Bezpartyjnego. Uczestniczyli w niej „mężowie miarodajni” konserwatystów, t. zw. naprawiaczy, „piłsudczyków” bez przymiotnika wreszcie. Dzisiejszy pogląd różnych odłamów na położenie i na potrzeby kraju ujawnił się w całej okazałości. I jeżeli łatwo wypuścić bardzo zasadnicze rozbieżności (naprzykład, p. Jan Piłsudski i ks. E. Sapieha), to jednak przewaga, przeważa jaskrawa, niewątpliwa psychologii reakcyjnej bije prostoprostu w oczy.

Pomysłów „teokratycznych” p. prof. Kochanowskiego nie dotykamy. P. Kochanowski trwał duszą i sercem w średniowieczu; możnaby go nazwać „emigrantem średniowiecza w XX stulecie”. Gotowiliśmy nawet pozostawić chwilowo na uboczu monarchizm p. Mackiewicza i „cezaryzm” p. Hołównki. Wystarczy najzupełniej pobieżny przegląd wszelkich „kompromisowych” formuł w kwestji praw Sejmu, roli i budowy Senatu, sposobu powoływania Prezydenta, by zrozumieć, że stoimy wobec podjętej na wielką skalę próby zapewnienia w sposób sztuczny klasom posiadającym znacznie większego wpływu na Państwo, niż wpływ istniejący dotąd.

Projekty pp. Sapiehy, Radziwiłła, Ohanowicza, Anusza i t. d. oznaczają w rzeczywistości odsunięcie mas pracujących od udziału w polityce państwowej, oddanie Polski w ręce oligarchji arystokratyczno-biurokratycznej, cofnięcie wstecz naszego życia zbiorowego o dobre kilkadziesiąt — jeżeli nie więcej — lat.

Pomiędzy hasłami, w imię których ruszyły do boju Legiony w r. 1914, pomiędzy ideologią walki całego obozu niepodległościowego w dobie wojny, pomiędzy manifestem Rządu Lubelskiego w r. 1918 a wszystkimi bez wyjątku projektami „konferencji” leży przepaść dosłownie bez dna. Ideowo, moralnie konserwatyści już zwyciężyli, już podbili „piłsudczyków”. Panowie Hołównko, Anusz, Matuszewski mówią to samo, co mówią i piszą na Zachodzie obrońcy faszyzmu we Włoszech, monarchizmu we Francji, dyktatury na Węgrzech. Załamała się w duszy tych ludzi wiara w Polskę pracującą. Z chwilą, gdy się załamała, wszystko inne jest już tylko skutkiem.

Wśród projektów, wysuniętych na „konferencji”, bardzo wiele należałoby raczej brać ze strony komicy; należałoby, gdyby nie jedna okoliczność: oto twórcy tych projektów mają dzisiaj duży wpływ na Państwo Polskie. Tu się zaczyna strona dramatyczna położenia.

My — Polska Partja Socjalistyczna, my — cała demokracja polska — otrzymaliśmy, — na szczęście w porę, — dokładną wskazówkę, wyraźne ostrzeżenie; teraz dopiero wiemy, dlaczego i komu potrzebne były tak pilnie „rozłamy w P. P. S.” i potra-

**PLANY I MARZENIA KONSTYTUCYJNE „JEDYNKI”
BUDŻET PAŃSTWA. MNIEJSZOŚCI NARODOWE**

Nasze rewelacje o planach i zamierzeniach przywódców „Jedynki” co do „reformy” ustroju Rzeczypospolitej wywołały ogromne wrażenie w szerokich kołach społeczeństwa. Bardzo wielu dotychczasowych zwolenników obecnego systemu rządzenia dowiedziało się z najwyższym zdumieniem, że „jedynkowa” walka z narodową demokracją doprowadziła w praktyce do przejścia przez obóz „sanacyjny” podstawowych myśli endeckich o budowie Państwa.

Nie mówimy już o p. prof. Kochanowskim. Jego „teokracja”, t. zn. w praktyce oddanie władzy państwowej w ręce władzy duchownej, widocznie w ręce kardynała - prymasa, jest pomysłem raczej wesółym, niż tragicznym. Wystarczy wszakże wspomnieć o pomysle p. Antoniego Anusza, by znieść zasadę równości głosowania i zapewnić „ojcom rodzin” głosy „pluralne” (podwójne, potrójne i t. d.), wystarczy o tym wspomnieć dla stwierdzenia, że myśl ustrojowa „sanacji” zbiega się blisko z myślą ustrojową endecji.

O prawie głosowania dla „ojców rodzin” pisał w swoich artykułach ostatnich p. Roman Dmowski.

Różne ograniczenia prawa wyborczego, proponowane podczas „konferencji”, której przebieg ogłosiliśmy wczoraj, są żywcem wyjęte z projektów, mów i oświadczeń publicznych działaczy narodowej demokracji w drugim Sejmie i w okresie kampanji wyborczej. Tylko monarchizm „teokratyczny” prof. Kocha-

nowskiego, „cezaryzm” z „tytułem królewskim” p. Hołównki — to niewątpliwie „konceptje” oryginalne.

Dzisiaj uzupełniamy nasze wiadomości wczorajsze przez parę szczegółów, dotyczących prawa budżetowego i sprawy narodowościowej.

UCHWALANIE BUDŻETU

Historycznie rzecz biorąc, prawo parlamentu do uchwalania budżetu i do kontroli nad gospodarką państwową uchodzi za „kamień węgielny” wszelkiej demokracji, i „parlamentarnej”, i jakiegokolwiek innej.

Panowie kierownicy obozu rządowego projektują następująco:

- 1) „zmiany w projekcie rządowym budżetu mogą być czynione przez Sejm tylko za zgodą Rządu” (p. Car, wice-minister sprawiedliwości);
- 2) „Sejm bez zgody Rządu niema prawa zwiększać pozycji wydatkowych” (prof. Wł. Zawadzki);
- 3) „uchwalenie w Parlamencie wyższych wydatków jest równoznaczne z nieuchwaleniem budżetu w obowiązującym terminie” (pos. A. Piasecki).

Ten projekt ostatni jest prostoprostu kapitalny. Według Konstytucji obowiązującej dzisiaj, jeżeli Sejm i Senat nie uchwalą budżetu w terminie ustalonym, Prezydent projekt rządowy ogłasza, jako ustawę budżetową obowiązującą. P. Piasecki wykoncyponował sobie jakiś „kawał”, zupełnie zbyteczny, bo prowadzący do tych samych wyników, jak stanowisko p. wice - ministra Cara: nie wolno po-

większać żadnego wydatku, i basta. Swoją drogą, „idea” p. Cara powinna obejść całą Europę; na taki pomysł nie wpadł dotychczas jeszcze nikt; pomyślcie tylko: Sejm ma uchwalić budżet, ale zmiany wolno mu robić tylko za zgodą Rządu! Epokowy wynalazek! Prawda?

P. Zawadzki niewiele — w praktyce — odbiega od p. Cara.

P. Kochanowski — wierny swojej „myśli” zasadniczej — pozwala łaskawie na odrzucenie budżetu tylko kwalifikowaną większością obu Izb.

Inni uczestnicy „konferencji”, zdumieni zapewne genialnością pomysłów przytoczonych, zachowali grobowe milczenie.

Nie dziwimy im się wcale...

MNIEJSZOŚCI NARODOWE

„Sprawa mniejszości poruszana była — jak stwierdza autor broszury omawianej — tylko pobocznie”.

P. Bukowiecki „przestrzegal...” przed uleganiem przy redakcji nowej Konstytucji wrażeniom chwilowym”. P. Matuszewski zato ostrzegł „co do dopuszczania mniejszości do równego z innymi wpływu na Państwo ze względu, że jest to ryzykowne i wywiera zupełnie odwrotny skutek... na stosunek mniejszości do Państwa, powodując wzrost ich ambicji i zwiększając nastawienie przeciw państwowości polskiej”.

Przecieramy oczy, zdumieni... P. Matuszewski li to mówi, czy też go-

ła p. Prószyński, wódz i symbol nacjonalizmu we Lwowie? I pociście — u pioruna — przenosili tego biednego Prószyńskiego do jakiejś Dżizny zakazanej?

Raz jeszcze, endecja kazała się kłaniać...

A kłania się z bardzo złośliwym — prawdopodobnie — uśmiechem.

KONSTYTUCYJNA „USTAWA PRZEJŚCIOWA” P. WICE-MIN. CARA

P. wice - minister Car, by ukoronować dzieło „Konferencji”, sformułował w końcu projekt „ustawy przejściowej” do Konstytucji, który to projekt zasługuje na przytoczenie w całości.

Składa się on z trzech artykułów:

- 1) Pierwszym Prezydentem Rzeczypospolitej na okres dziesięciolecia jest Wódz Naroda Pierwszy Marszałek Polski Józef Piłsudski lub osoba przez niego powołana.
- 2) Pierwszy Sejm i Senat na zasadzie niniejszej Konstytucji (t. zn. „poprawionej” przez B. B. — przyp. nasz) będzie zwołany na sesję zwyczajną nie później, jak w październiku r. 1930.
- 3) Do czasu ukonstytuowania się pierwszego Sejmu i Senatu na zasadzie niniejszej Konstytucji Prezydent Rzeczypospolitej ma prawo wydawania rozporządzeń z mocą ustawy w całym zakresie ustawodawstwa państwowego z wyjątkiem zmiany Konstytucji niniejszej.

Krótko, zwięźle i jasno; nieprawdaż?

BOJKOT WYROBÓW FIRMY „FUCHS i SYNOWIE” TRWA DALEJ!

Szczegóły na str. 2.

KONGRES P. P. S. W SOSNOWCU

KOMUNIKAT

Niniejszym podajemy do wiadomości Komitetów Partyjnych, oraz Towarzystw delegatów na XXI Kongres Partji, że w sprawach dotyczących, strony Gospodarczej Kongresu (noclegi, wyżywienie), należy zwracać się do Sekretarza Komitetu Gospodarczego Kongresu —

tow. Tadeusza Dobrowolskiego — Sosnowiec, Magistral. Przy zgłoszeniu piśmiennym, należy wymienić dokładny adres zamieszkania, imię i nazwisko, oraz dzień przybycia na Kongres.
Sekretariat Generalny
C. K. W. P. P. S.

ZNOWU KATASTROFA NA KOPALNI „KLEOFAS”

Jak donosi A. W., onegdaj około godz. 8 wieczorem zdarzył się niebezpieczny wypadek na kopalni „Kleofas” w Zależu pod Katowicami. Mianowicie na drugim poziomie runął filar, skutkiem czego obruszył się węgiel na przestrzeni kilku metrów ponad pomostem. W krytycznej chwili na miejscu wypadku znajdowało się około 50 robotników. Jeden z nich Paweł Orzeł doznał bardzo ciężkich obrażeń cieleśnych, w następstwie czego wkrótce zmarł. Nadto z pod zwału węgla wydobyto 3 górników, którzy odnieśli stosunkowo lekkie rany, unikając śmierci je-

dynie dzięki temu, że w krytycznym momencie znajdowali się nieco dalej od miejsca, gdzie upadły bryły węgla.

Jest to już druga katastrofa na kopalni „Kleofas” w przeciągu miesiąca! Życie górników jest lekceważone w skandaliczny sposób!

Należy przeprowadzić natychmiast surowe śledztwo w sprawie przyczyn katastrof i zapobiedz im na przyszłość. Nie wolno przechodzić do porządku dziennego nad faktem, iż w jednej i tej samej kopalni zdarzają się ciągle śmiertelne wypadki!!

fimy znaleźć właściwą odpowiedź. Chodzi o rzeczy, decydujące o przyszłości kraju. „Jedynka” — to nie „naprawa demokracji”; „Jedynka” — to zniszczenie demokracji. Demokratyczna grupa pp. Jana Piłsudskiego, Marjana Kościalkowskie-

go znajduje się w „defensywie”, w odwrocie. Sprawozdanie z „konferencji konstytucyjnej” postawiło kropkę nad „i”. Polska wie, o co chodzi. Klasa robotnicza wie, o co chodzi. Kończąc się dni niepewności i niedomówień. Mieczysław Niedziałkowski.

RADA NACZELNA

Prace Rady Naczelnej rozpoczynają się w niedzielę, 30 września, o g 11 r., w gmachu Sejmu.

Wejście od strony Hotelu Pohelskiego przez bufet.

C. K. W.

Wczoraj pod przewodnictwem tow. Barlickiego odbyło się posiedzenie Centralnego Komitetu Wykonawczego

P. P. S. Posiedzenie poświęcone było w całości przygotowaniu prac Rady Naczelnej.

PODJĘCIE ROKOWAN W PRZEMYSLE WŁOKIENNICZYM

LÓDŹ 28.IX (telefonem).
W dniu dzisiejszym związek zawodowy robotników przemysłu włókienniczego otrzymał pismo od związku przemysłowców, którzy zapraszają przedstawicieli związku zaw. robotników przemysłu włókienniczego na konferencję w sprawie nowej umowy zbiorowej.

Konferencja odbędzie się jutro (29 b. m.) o godz. 10.30 rano. Ze strony związku zaw. rob. przemysłu włókienniczego wezmą w niej udział: tow. pos. Szczerkowski, tow. sen. Danielewicz i tow. Walczak.

**WRZENIE WSROD GÓRNIKÓW
Z POWODU ZWLEKANIA PRZEMYSŁOWCÓW
Z ZAŁATWIENIEM ŻAŻAŃ ROBOTNICZYCH**

Dąbrowa Górnicza, 28 września.
Dziś odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Okręgowego Komitetu Centralnego Związku Górników Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego. Przewodniczył sekr. okręgowy tow. Bielnik. W posiedzeniu brał udział tow. pos. Stańczyk.

stąpieniem do rokowań ze Związkiem Górników i do udzielenia podwyżki plac robotnikom, zatrudnionym w górnictwie, co wywołuje rozgoryczenie coraz większe wśród mas robotniczych.

Po wyczerpaniu dyskusji zapada uchwała, która stwierdza, że przemysłowcy górnicy, ustawicznie i z nieuzasadnionych przyczyn, zwlekają z przy-

Komitet postanawia wobec tego, iż, jeżeli przemysłowcy w ciągu paru dni nie przystąpią do definitywnych układów ze Związkiem Górników i nie zgodzą się na podwyżkę plac, górnicy będą zmuszeni rozpocząć jaknajenergiczniejszą walkę.

